

Sara Aldén om att inte hamna bakåt

Sara Aldén är, förutom jazzsångerska, genusvetare med tankarna på jazzens jämlikhet. Här läser vi hennes krönika på temat.

JOBBAR VI INTE aktivt framåt går det automatiskt bakåt. Historien lär oss det. Vi är vanedjur, vi gör gärna som det jämt gjorts utan att ändra på allt för mycket. Jag heter Sara Aldén och jag jobbar som jazzsångerska och genusvetare och jag tänker mycket på jazzen och på jämställdheten och jämlikheten.

Jag tänker på musiken och konsten. Jag tänker på jobbet som görs, insatserna och de aktiva prioriteringarna det krävs för att upprätthålla det vi är så stolta över att vi kommit fram till idag, nämligen ett mer jämlikt och jämställt musikliv.

I avsnitt 5 av IMPRAPodden säger Lisa Ullén det som för mig blivit stommen i mitt "varför" jag gör det jag gör. Hon säger "Det ska inte spela någon roll vem du är, du ska ha lika stor tillgång och möjlighet att musicera och skapa konst i samhället." Jag försöker med hennes ord klingande i bakhuvudet tänka på den stora bilden, på de strukturella motgångar som redan från start sällar ut vilka som kan och inte kan skapa konst under sitt liv.

MAKTAXLAR SOM bland annat geografisk plats, ålder, etnisk bakgrund, kön och klassbakgrund som är avgörande för huruvida du kan ägna dig åt musik idag. Bor du utanför Vilhelmina är det inte lika enkelt att ta sig till kulturskolan som om du bor i centrala Sala. Att vissa behöver jobba mer för att nå samma platser som andra, det är det som är det ojämlika i musikvärlden.

Men det har gått snabbt framåt och det är inte en slump att det börjat se annorlunda ut i musiklivet de senaste decennierna. Fler individer inkluderas, fler liv speglas och fler berättelser, sänger och bilder hörs och ses idag. Det har jobbats hårt av många otroliga eldsjälar och det har hänt så himla mycket på så kort tid. Sedan genusvetenskapen tog fart i Sverige under tidigt 2000-tal har medvetandegörandet om

maktbalanser etablerats väl, för det är det genus handlar om. Det handlar om makt och om att synliggöra maktbalanser, och genusvetenskapen erbjuder verktyg att adressera, hantera och jämna ut dessa obalanser. För att detta ska fortsätta i samma goda spiral kräver det att vi alla fortsätter arbeta tillsammans och att fler kommer med på tåget. Att vi inser vikten av våra egna insatser och ansträngningar.

Jag tänker ofta på hur glad och tacksam jag är att få vara en del av förändringen som sker här och nu! Det är otroligt häftigt! Och jag tror många missar att just nu är history in the making. Det är NU vi skapar det musikliv som vi, och de som kommer efter oss, kommer få ta del av. Jag tänker att vi har äran att vara mitt i stormens öga, händelsernas centrum, nu, där förändringen sker! Lyxen att få vara en av dem som var med och skapade skillnad, det är otroligt mäktigt!

MED DET KRÄVER att vi jobbar på. Att alla deltar på de sätt de kan i arbetet framåt. Det kräver att vi vågar boka akter som inte nödvändigtvis säljer mest biljetter, som vidgar vyer och släppa in nya klanger i våra liv. Det kräver att vi röstar för en regering som prioriterar att stödja konst i alla dess former och inte bara den som historiskt funnits och premierats. Det kräver att vi alla drar vårt strå till stacken och ser vikten av vår roll som medmusiker och människor.

För historien har lärt oss: Jobbar vi inte aktivt framåt går det automatiskt bakåt. ♠